

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Som led i Venstres forsøg på at blive sådan et Socialdemokratiet light har jeg forstået, at man gør mange flotte bemærkninger rundtomkring om, at man skal tage sig pænt af de svage og sådan noget.

Så forstår jeg også på nogle taler af Venstres formand, at pengene skal følge patienten, så man har råd til det frie valg. Så har Venstre også lavet et forslag, der går ud på, at man kan få 85 pct. med sig i tilskud, hvis man måtte vælge at bruge et privathospital.

Men er det ikke sådan forholdsvis logisk, at det vil give frit valg for dem, der har råd, og ikke for nogen som helst andre? Det vil jeg gerne høre Venstres ordfører om.

Det andet er, at jeg læste her i Jyllands-Posten, den udmærkede avis, at igen Venstres formand sagde: »Frit valg i sig selv koster jo ikke penge. Det frie valg betyder, at man udnytter den samlede kapacitet bedre i sygehusvæsenet for eksempel.«

Betyder det så, at hvis folk vælger at bruge private hospitaler, vil man prompte nedlægge offentlige sengepladser? Det må det jo betyde, for ellers kommer der jo en vis overkapacitet, og så koster det jo penge.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er velkendt, at Venstres bud på løsningen af alle problemer er mere privatisering og mere udlicitering. Det er bare det, der skal løse alle problemer i den offentlige sektor. Man kan undre sig lidt over, at Venstre ikke har lært mere af skandalen oppe fra Aalborg, hvor ISS måtte gå fra pladsen.

Jeg vil da også gøre opmærksom på, hvad vi kender ude fra Hvidovre Hospital, nemlig at vi nu er kommet op på et arbejdstempo inden for udliciteret rengøring, der svarer til, at én rengøringsassistent på Hvidovre Hospital skal gøre 326 m² rent pr. time. Det svarer til tre parcelhuse i timen eller mere end 20 parcelhuse pr. arbejdsdag.

Er det virkelig det, der er Venstres løsning på problemerne i den offentlige sektor, at vi skal have landets hospitaler gjort rene – eller rettere sagt gjort beskidte bliver det jo – i et tempo, der svarer til mere end 20 parcelhuse om dagen pr. ansat?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Hr. Thor Pedersen efterlyser ærlighed i politik, og så vil jeg gerne efterlyse et ærligt svar: Er det Venstres holdning at bruge de sparede renteudgifter til nedsættelse af gælden?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Med hensyn til, hvilket beløb der skal følge til behandlingsstederne, er det principielt sådan, at det, det koster at behandle, er det, der følger med, og det beløb opgøres jo i dag af Sundhedsstyrelsen i det, der hedder DRG-takster.

Så det enkelle for at skabe lighed er, at folk kan vælge behandling på det ene offentlige sygehus, de kan vælge den på det andet offentlige sygehus, og de har også retten til at vælge den privat, hvis de ønsker det. Man giver altså almindelige mennesker en mulighed for selv at vælge behandlingsstedet, og det helt afgørende er, at dér, hvor de banker på døren, behøver man ikke at sige som i dag: Vi kan ikke tage imod dig, for vi har ingen ressourcer til at behandle dig. Folk får det, som det gælder i al anden virksomhed, at den, der egentlig har brug for hjælpen, har selv det beløb med, det koster, nemlig det, der er finansieret i det offentlige system. Det er rimeligt enkelt.

Jeg kan til stadighed ikke forstå, hvordan man i Socialdemokratiet kan mene, det er rigtigt, at det kun er velhavere, der skal have retten til selv at vælge behandlingssted, når man kan give det samme til dem, der ikke selv er i stand til at betale det, blot ved at lade den omkostning, der i forvejen skal afholdes af det offentlige system, følge med patienten, uanset om det er et offentligt eller privat sygehus, vedkommende vælger.

Hvorfor er man så forbandet imod, at almindelige mennesker får den samme ret? Ja, man skal passe på med ordene, men jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor man er så bange for det.

Hr. Frank Aaen spørger til privatisering og udlicitering. Vores ønske er, at man spørger til prisen, at man gør sig klart, hvad ting koster, at man beskriver ønsker, kvalitet og arbejdsmiljø, og at det er den, der udbyder, der har ansvaret for det. Så enkelt er det.

Her er der mulighed for at udnytte det og gøre arbejdet bedre, få andre arbejdsgange, i virkeligheden få andre måder at tilrettelægge sin dagligdag på, som giver større tilfredshed for dem, der har udbudt det, og for dem, der skal udføre arbejdet.